

Asia: VN/30101/2021

Lausuntopyyntö virkarikossäännösten uudistamista koskevista selvityksistä

Onko muutoksia tapahtunut siinä, missä laajuudessa rikosoikeudellinen virkavastuu on katsottava tarpeelliseksi?

Vastaus

Tehy katsoo, että tällaisia muutoksia ei ole tapahtunut.

Rikosoikeudellisen virkavastuun jakautuminen laajaan ja suppeaan virkavastuuseen palvelussuhdetyypin mukaan perustuu lainsäädännössä vuonna 1989 tehtyyn ratkaisuun. Tuolloin sekä virkamiehiä että viranhaltijoita oli huomattavasti nykyistä enemmän, ja julkisyhteisöjen työntekijöitä huomattavasti nykyistä vähemmän. Julkishallinnon tehtävien yksityistämisen ja kunnallisen lainsäädännön muutosten myötä virkamiesten ja viranhaltijoiden määrä on vähentynyt jo 1990-luvulla huomattavasti. Viroissa tehtäviä töitä siirrettiin työsuhteisissa tehtäviksi työksi hyvin laajamittaisesti 1990-luvulla.

Virkarikossäännösten kehittämistarpeita tarkasteltiin viimeksi vuonna 2002 toteutetun rikoslain 40 luvun virkarikossäännösten uudistamisen yhteydessä. Tuolloin todettiin, että vaikka viime kädessä julkishallinnon vastuulle kuuluvia julkisia tehtäviä oli siirtynyt sekä valtiolla että kunnissa toteutettavaksi virkasuhteista työsuhteisiin, tuo ei ollut aiheuttanut tarvetta muuttaa palvelussuhdetyyppien välillä olevaa erottelua laajan ja suppean virkavastuun välillä tai aihetta laajentaa virkavastuusääntelyä työsopimussuhteessa työskentelevien osalta. Epäsymmetria palvelussuhdetyyppien välisessä virkarikossääntelyssä tunnistettiin, mutta sitä ei haluttu muuttaa. Työsuhteisten suppean virkavastuun ja virkavastuun rajautuminen julkisen vallan käyttämiseen katsottiin olevan riittävä turvaamaan niitä intressejä, joiden vuoksi virkavastuusääntely on olemassa.

On huomattava, että kaikki olennainen kehitys virkasuhteista työsuhteisiin siirtymisen osalta oli tapahtunut Suomessa jo ennen kuin vuoden 2002 virkarikossäännösten uudistamisessa päädyttiin näihin johtopäätöksiin. Ei voida perustellusti katsoa, että olisi tapahtunut vuonna 2002 tehdyn

harkinnan jälkeen muutoksia siinä, missä laajuudessa rikosoikeudellinen virkavastuu on katsottava tarpeelliseksi.

Ennen ja jälkeen Sote-uudistuksen julkisoikeudellisella järjestämisvastuulla olevat sote-alan tehtävät on järjestetty siten, että niitä tekevät osin viranhaltijat ja osin työsopimussuhteessa työskentelevät henkilöt. Hyvinvointialueiden tulee järjestää tehtäviensä hoitaminen virkasuhteissa ja työsuhteissa tehtäväksi keskeisiltä osin samojen sääntöjen ja periaatteiden mukaan, kuin aiemmin kuntien ja kuntayhtymien. Hyvinvointialueilla työsopimussuhteessa työskentelevät ovat virkavastuusääntelyn piirissä samoin säännöin kuin ennen muutosta hyvinvointialueita edeltävissä organisaatioissa. Myöskään sote-uudistus ei siis tosiasiaassa aiheuttanut muutosta siinä, missä määrin rikosoikeudellinen virkavastuu on katsottava tarpeelliseksi julkisyhteisöissä tai yksityisissä yhteisöissä.

Har det skett ändringar i fråga om behovet av omfattningen av straffrättsligt tjänsteansvar?

Svaran

-

Tuleeko rikosoikeudellisessa virkavastuussa säilyttää laaja ja suppea virkavastuu, vai tuleeko virkavastuun eri henkilöryhmissä olla yhtä laajaa?

Vastaus

Tehy katsoo, että on perusteet säilyttää laaja ja suppea virkavastuu. Nykyisen laajan virkavastuun laajentaminen työntekijöihin yhtäläisesti virkamiehiin nähden ei ole loogista huomioiden niiden palvelussuhdetyyppien erot, ja se johtaisi työntekijöiden osalta kohtuuttomiin vastuisiin suhteissa heidän tosiasiallisiin toimintaedellytyksiinsä.

Suppeaa virkavastuuta ja sen eroa suhteessa laajaan vastuuseen on perusteltu vuoden 1989 ja vuoden 2002 virkarikosuudistuksissa. Näissä tekijöissä ei ole tapahtunut olennaisia muutoksia vuoden 2002 jälkeen.

Laaja virkavastuu perustuu virkamiesoikeudelliseen asemaan, joka on toimintaoikeuksien, aseman ja oikeudellisen aseman osalta olennaisesti toinen kuin työntekijöillä. Laajan virkavastuun vastinparina virkamiehellä on myös itsenäistä tulkintavaltaa omista virkatehtävistään ja itseään koskevista määräyksistä laajemmin kuin työntekijällä työtehtävistään ja saamistaan työnjohdollisista määräyksistä työnantajan työnjohto-oikeuden ja työnantajan tulkintaetuoikeuden alla. Työntekijä on sopimussuhteessa heikommassa asemassa kuin sopimussuhteen toinen sopimusosapuoli ja tuo asema on olennaisesti eri kuin virkamiehellä, joka on julkisoikeudellisessa palvelussuhteessa. Molemmissa lausumisen kohteena olevissa selvityksissä on hahmotettu ja käsitelty vajaasti tätä laajan virkavastuun perusteena olevaa viranhaltijan ja virkamiehen virkamiesoikeudellista asemaa,

joka on olennaisesti erilainen työntekijän asemaan nähden. Ehdotukset nykyisen laajan virkavastuun ottamisesta pohjaksi myös kattavasti työsuhteita koskevaksi vastuuksi jatkossa eivät huomioi näitä näkökohtia laajan virkavastuun pohjana olevasta virkamiehen asemasta ja sen eroista työntekijän asemaan.

Bör inom straffrättsligt tjänsteansvar bibehållas brett och snävt tjänsteansvar eller bör tjänsteansvaret i olika persongrupper vara lika omfattande?

Svaran

-

Tuleeko rikosoikeudellisen virkavastuun aineellisena keskeisperusteena julkisen vallan käyttämisen (RL 40:11 5 kohta) sijaan olla julkisen hallintotehtävän/julkisen tehtävän hoitaminen?

Vastaus

Tehy vastustaa ehdotusta tuon lainkohdan julkisen vallan käyttäminen -kriteerin muuttamiseksi julkisen hallintotehtävän tai julkisen tehtävän hoitamisen kriteereillä.

Virkavastuu on nykyisin virkamiehillä, viranhaltijoilla ja rajatusti työntekijöillä. Rikoslain 40:11 5 kohdan tarkoittamalla julkisen vallan käyttämisellä on suora yhteys hallinto-oikeudelliseen, virkamiesoikeudessa ja vahingonkorvauslaissa säädettyihin julkisen vallan käytön määritelmiin ja niiden tulkintoihin.

Rikoslain 40:11 5 kohdan määritelmä julkisen vallan käyttämisestä on yhteydessä perustuslain 2 §:n 3 momentissa säädettyyn oikeusvaltioperiaatteeseen, jonka mukaan julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin. Lainkohdan 5 kohdan virkavastuun nykyinen henkilöpiirin ala on siis aina johdettavissa lailla säädetystä julkisen vallan käyttämisestä.

Kummassakin lausumisen kohteena olevassa selvityksissä arvioidaan, että virkavastuun nykyiset henkilöryhmät ja niiden välisten virkavastuiden epäsymmetria olisivat ongelmallisia. Arviomuistiossa esitetään julkisen vallan käyttö -kriteerin korvaamista julkisella hallintotehtävällä tai julkisella tehtävällä. Selvitysten perustelut eivät huomioi sitä, että nykyiset virkavastuun henkilöpiirin määrittelyt tukeutuvat muuhun julkisen vallan järjestämiseen ja sen vastuita koskevaan sääntelyyn ja saa tukea niistä merkityssisällönsä henkilöpiirin määrittelyssä. Tehyn näkemyksen mukaan virkavastuiden henkilöpiiriin liittyy nykytilanteessa yksittäistilanteissa tiettyä tulkinnallisuutta, mutta tuo tulkinnallisuus on vähäisempää ja hallittavampaa kuin olisi silloin, jos toteutettaisiin selvityksissä esitetyt muutokset. Julkinen hallintotehtävä tai julkinen tehtävä vastuuperusteina johtaisivat henkilöpiirimäärittelyihin, jotka eivät tulkintatilanteissa saisi tukea muualta lainsäädännöstä nykyistä

tilannetta vastaavalla tavalla. Olisi nykytilaan verrattuna enemmän epäselvää ja epävarmaa mitä tehtäviä ja työntekijöitä vastuu koskisi.

Tehy katsoo, että RL 40:11 5 kohdan virkavastuun nykyinen henkilöpiiri on tarkoituksenmukainen, riittävä ja vähemmän epäselvä kuin sille arviomuistiossa esitetyt vaihtoehdot.

Bör den materiella centralgrunden för det straffrättsliga tjänsteansvaret i stället för utövning av offentlig makt (SL 40:11 5 punkten) vara skötseln av offentlig förvaltningsuppgift/offentligt uppdrag?

Svaran

-

Huomioita rikosoikeudellisen virkavastuun henkilöryhmistä?

Vastaus

Virkavastuu on nykyisin virkamiehillä, viranhaltijoilla ja rajatusti työntekijöillä. Rikoslain 40:11 1 kohdan virkamiehen käsite koskee rajatusti muitakin kuin virkamiehiä ja viranhaltijoita heidän toimiessaan palvelussuhteessa kohdassa mainittujen julkisyhteisöjen palveluksessa. Pykälän 5 kohdan tarkoittamalla julkisen vallan käyttämisellä on yhteys hallinto-oikeudelliseen, virkamiesoikeudessa ja vahingonkorvauslaissa säädettyihin julkisen vallan käytön määritelmiin.

Tehy katsoo, että nykyinen rikoslain 40:11 5 kohdan mukainen henkilöpiirin rajausta julkisen vallan käyttöön ja sen kytkös muuhun lainsäädäntöön on virkavastuun henkilöpiirin tunnistamista ja tulkintaa tehdessä työnantajien ja työntekijöiden vastuu- ja oikeusasemaa turvaava seikka, ja se tulee säilyttää. Esitetyt vaihtoehdot julkinen hallintotehtävä/julkinen tehtävä eivät sisällä tällaista yhtä selkeää kytkentää muuhun lainsäädäntöön, ja nuo ehdotukset johtaisivat virkavastuun henkilöpiiriä arvioitaessa heikommin tunnistettaviin henkilöryhmiin ja tulkinnallisuuksiin.

Observationer gällande persongrupperna av straffrättsligt tjänsteansvar?

Vastaus

-

Voitaisiinko rikosoikeudellisen virkavastuusääntelyn rakennetta kehittää huomioon ottaen rikosoikeudellinen laillisuusperiaate?

Vastaus

Rikosoikeuden laillisuusperiaate on perustuslain 8 §:ssä kansalaisten perusoikeutena suojattu yleinen rikosoikeudellinen periaate, joka on täysin keskeinen rikosoikeudelliselle teon rangaistavuudelle. Laillisuusperiaate sisältää periaatteen siitä, että teko tulee olla sen hetkellä säädetty rangaistavaksi laissa eli selkeällä tavalla. Virkarikosasioissa laillisuusperiaate saa nykyisin merkityssisältönsä perustuslain 2 §:n 3 momentissa säädetystä oikeusvaltioperiaatteesta, jonka

mukaan julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin, ja tuon oikeusvaltioperiaatteen nojalla säädetystä julkisoikeudellisia yhteisöjä koskevasta sääntelystä. Virkavastuun nykyinen henkilöpiiri on ja tulee olla johdettavissa lailla säädetystä toiminnasta, ja tämä osaltaan takaa myös rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen toteutumista työsopimussuhteissa työskentelevien osalta. Myös työntekijän rikosoikeudellinen vastuu palautuu aina laissa säädettyyn julkisen vallan käyttöön ja sitä koskevaan sääntelyyn.

Jos virkavastuusääntelyn rakennetta kehitettäisiin laajentaen virkavastuun piirissä olevien työntekijöiden henkilöpiiriä muihin kuin julkista valtaa käyttäviin henkilöihin, kuten julkista tehtävää tekeviin työntekijöihin, tämä erittäin todennäköisesti johtaisi ongelmiin rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen kannalta. Ei olisi enää yksiselitteistä, että virkavastuun vastuuperuste olisi johdettavissa kirjoitetusta laista, ja olisi nykyistä enemmän tulkinnallisuutta siitä, onko kyse ollut virkavastuun alaisesta työtehtävästä vai ei.

Kun selvityksissä esitetään säilytettäväksi virkavelvoitteiden rikkomissääntely blankosääntelynä, esitetty julkinen hallintotehtävä tai julkinen tehtävä virkavastuun perusteina edellyttäisi rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen johdosta, että näiden virkavastuun perusteena olevien tehtävien tunnistaminen ja sisältyminen tietyn työntekijän tehtäviin olisi työntekijälle itselleen todennettavissa joko työtehtävämäärittelyn tai työnantajan antaman työnjohtomääräyksen perusteella. Nykyinen työsopimussuhteiden sääntely ja työnantajien käytänteet eivät vastaa tätä vaatimusta.

Työsopimussuhteissa työnantajat eivät ole velvollisia antamaan virkatehtävämäärittelyjä vastaavia kirjallisia työtehtävämäärittelyjä, eivätkä ne useinkaan anna niitä tai ne ovat hyvin yleisluonteisia. Työoikeudellisia työnjohtovallan käyttämistä työnantajat tekevät vapaamuotoisin työnjohtomääräyksin ja ohjeistuksin. Tämä olisi merkittävä ongelma työntekijän virkavastuun todellisen toteutumisen ja hänen oikeussuojansa kannalta.

Tämä tulisi rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen kannalta ongelmaksi etenkin työntekijän tehdessä yksityisen sektorin työnantajan palveluksessa osin julkisen sektorin ulkoistamaa julkista tehtävää ja osin muita ja täysin yksityisoikeudellisia työtehtäviä. Esimerkiksi yksityisissä terveyspalveluissa ja sosiaalipalveluissa tällaisia tilanteita muodostuisi väistämättä. Esimerkiksi palvelusetelillä julkisen sektorin vastuulla olevaa työtä tekevät yksityisten työnantajien palveluksessa työntekijät, jotka tekevät myös muita työtehtäviä.

Yksityisen sektorin työnantajilla ei ole toimintamalleja, tai -kulttuuria, joilla varmistettaisiin, että työntekijä tietäisi onko yksittäisessä työtehtävässä kuten esimerkiksi potilaan hoitotoimenpiteessä kyse julkisen tehtävän vai yksityisen tehtävän hoitamisesta, ja tehtävää hoitavalle työntekijälle ne näyttäytyvät samanlaisilta arkisilta työtehtäviltä. Yksityisen sektorin työntekijä koskien ei ole myöskään sääntelyä, joka edellyttäisi työnantajia ilmaisemaan tällaisia asioita työntekijöille. Asetelma olisi kestävämpi rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen kannalta.

Kan strukturen hos den straffrättsliga tjänsteansvarsregleringen utvecklas under beaktande av den straffrättsliga legalitetsprincipen?

Svaran

-

Näkemyksenne rikoslain ulkopuolisista rikosoikeudellista virkavastuuta koskevista säännöksistä?

Vastaus

-

Er åsikt om de straffrättsliga tjänsteansvarsreglerna utanför strafflagen?

Vastaus

-

Mahdollisia kehittämistarpeita rikoslain yksittäisissä virkarikossäännöksissä?

Vastaus

-

Eventuella utvecklingsbehov beträffande strafflagens enskilda bestämmelser om tjänstebrott?

Svaran

-

Mahdollisia kehittämistarpeita virkarikosten seuraamuksissa?

Vastaus

-

Eventuella utvecklingsbehov i fråga om påföljderna för tjänstebrott?

Svaran

-

Arvionne arviomuistiossa esitetyistä ehdotuksista?

Vastaus

Tehy vastustaa arviomuistiossa esitettyjä ehdotuksia lukuun ottamatta sivujen 104 ja 105 taitteessa käsitellyn hallitusohjelmakirjauksen toteuttamista. Hallitusohjelman sivulla 70 oleva kirjaus hoito- ja pelastushenkilökunnan työssä kohdattua väkivaltaa koskevan suojan muuttamisesta virkamiehen

suojaa vastaavaksi tulee toteuttaa, mutta se on toteutettavissa ja perusteltua toteuttaa erillään muista arviomuistion ehdotuksista.

Arviomuistion sivulla 102 esitetään, että julkisyhteisön työntekijään sovellettavien virkarikossäännösten soveltamisala tulisi yhtenäistää julkisyhteisöjen virkamiehiin ja viranhaltijoihin sovellettavien virkarikossäännösten kanssa. Laaja rikosoikeudellinen vastuu laajenisi julkisyhteisöjen työntekijöihin. Tehy vastustaa tätä esitystä ja katsoo, että sen sijaan yksityisen yhteisön työntekijöihin sovellettavien virkarikosten soveltamisala tulee yhtenäistää kaikilta osin julkisyhteisöjen työntekijöiden nykyisen vastuuaseman eli suppean virkarikosvastuun kanssa.

Arviomuistion sivulla 102 katsotaan, että julkisyhteisön työntekijän suppealle rikosoikeudelliselle vastuulle ei ole nykyisin enää perustetta. Tällä perusteella esitetään laajan virkavastuun henkilöpiirin laajentamista koskemaan myös heitä. Esityksessä ei ole huomioitu, että laaja virkavastuu perustuu virkamiesoikeudelliseen asemaan, joka on toimintaoikeuksien, aseman ja oikeudellisen aseman osalta olennaisesti toinen kuin työntekijöillä.

Laajan virkavastuun vastinparina virkamiehellä on itsenäistä tulkintavaltaa omista virkatehtävistään ja itseään koskevista määräyksistä laajemmin, kuin työntekijällä työtehtävistään ja saamistaan työnjohdollisista määräyksistä. Työntekijä on sopimussuhteessa heikommassa asemassa kuin toinen sopimusosapuoli ja tuo asema on olennaisesti eri kuin virkamiehellä, joka on julkisoikeudellisessa palvelussuhteessa. Arviomuistiossa on käsitelty vajaasti tätä laajan virkavastuun kohteena nykyisin olevien henkilöiden virkamiesoikeudellista asemaa, joka on olennaisesti parempi työntekijän asemaan nähden. Ehdotukset nykyisen laajan virkavastuun ottamisesta pohjaksi myös julkisoikeudellisen yhteisön työsuhteita koskevaksi vastuuksi eivät huomioi näitä näkökohtia laajan virkavastuun pohjana olevasta virkamiehen asemasta ja sen eroista työntekijän asemaan.

Laaja rikosoikeudellinen vastuu julkisyhteisöjen työntekijöille saattaisi uudelleen arviointiin myös heidän työsuhteidensa nykyiset ehdot ja sen, missä määrin ne vastaisivat kasvavia vastuuta. Julkisyhteisöjen työntekijöiden palkkaus ei olisi enää vastuiden tasolla, vaan alle sen edellyttämän tason. Vastuiden kasvaminen edellyttäisi työntekijöiden palkkauksen tason parantamista vastaamaan sitä tasoa, jolla palkkaus on laajan virkavastuun piirissä nykyisin olevilla julkisyhteisöjen viranhaltijoilla ja virkamiehillä.

Suomen perustuslain 18 §:n 3 momentissa on turvattu perusoikeutena, että ketään ei saa ilman lakiin perustuvaa syytä erottaa työstä. Tätä perusoikeutta koskien Euroopan sosiaalisten oikeuksien komitea on katsonut Suomen työsuhdeturvasääntelyn työ sopimuksen perusteettoman päättämisen tilanteessa uudistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan vastaiseksi, kun laki ei mahdollista työsuhteen perusteettomasta päättämisestä oikeusseuraamuksena palaamista palvelussuhteeseen ja työ sopimuslain 12 luvun 2 §:n korvauksen määrä on laissa rajoitettu. Kun Suomi on sidottu uudistettuun Euroopan sosiaaliseen peruskirjaan valtiosopimuksena ja lakina, ja Suomen lain on perusoikeuksien ja tavallisen lain osalta oltava peruskirjan mukaista, Suomella on ollut jo tähän

mennessä velvollisuus muuttaa työ sopimuslain 12 luvun 2 §:n säännöstä. Jos virkavastuusäytälyä laajennettaisiin nykyisestä henkilöpiirin tai vastuun laajuuden osalta, tätä ei voitaisi tehdä ilman virkavastuun alla työskentelevien työntekijöiden työsuhdeturvasäännösten muuttamista tasolle, jolla niiden Suomea sitovien velvoitteiden mukaan pitäisi olla jo nyt. Tulisi turvata virkavastuun alla työskentelevälle työntekijälle irtisanomissuoja kuten virkamiehillä ja viranhaltijoilla, eli oikeus palata palvelussuhteeseen, jos työsuhteen päättäminen oli laitton toimenpide.

Jos julkisyhteisöjen työntekijät saatettaisiin laajan rikosoikeudellisen vastuun piiriin, tulisi arviomuistion sivulla 103 todetusti julkisyhteisöjen työntekijöiden yksittäiset työssään tekemät toimet arvioitavaksi virkavelvollisuuden rikkomisina ja tuottamuksellisina virkavelvollisuuksien rikkomisina. Nykyiseen tilanteeseen nähden muutosta olisi se, että satojen tuhansien julkisyhteisöjen työntekijöiden tavanomaisten työnjohdollisten määräysten noudattamisen huolellisuusaste tulisi arvioitavaksi rikosoikeudellisen normiston kautta. Satojen tuhansien työntekijöiden huolellisuus arkisessa päivittäisessä työssään tulisi arvioivaksi tuottamuksellisina virkavelvollisuuden rikkomisina. Tämä ei ole tarkoituksenmukaista julkisyhteisöjen, niiden työntekijöiden tai yhteiskunnan kannalta. Työntekijän työtehtävien tai ohjeiden noudattamisen huolellisuusarviointi on työsuhteen osapuolten asia, ei painavan yhteiskunnallisen tarpeen alainen kysymys.

Arviomuistiossa ehdotetaan sivulla 103, että julkisen hallintotehtävän hoitaminen nostettaisiin lain tasolla virkavastuun aineelliseksi perusteeksi. Tätä perustellaan sillä, että yksityistämistilanteissa olisi vähemmän tarvetta säätää virkavastuusta erikseen. Yksityistämistilanteita on lukumääräisesti vähän ja niitä tapahtuu niin harvoin siten, että niistä on tarpeen säätää lailla. Haitta noissa tilanteissa erikseen säädettävästä virkavastuusta yksityistämisten valmistelutyössä on huomattavasti pienempi kuin haitta, mikä tulisi epäselvyydestä sen tulokinnassa, mikä jatkossa muodostaisi yksittäisissä tilanteissa virkavastuun perusteen.

Er bedömning om förslagen i promemorian?

Svaran

-

Arvionne selvityksessä esitetyistä ehdotuksista?

Vastaus

Tehy vastustaa ehdotuksia perusteilla, jotka on edellä esitetty arviomuistion ehdotusten kohdalla.

Selvityksen sivun 194 viimeisessä kappaleessa nostetaan esiin epäsymmetria yksityisiä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluita tuottavan yrityksen työntekijöiden vastuissa suhteessa julkisen sektorin viranhaltijoiden ja työntekijöiden vastuuseen. Selvityksessä kiinnitetään huomiota siihen, mitä olisivat edes ne säännökset tai erityisesti määräykset, joista työ sopimussuhteisten virkavelvollisuudet voisivat ilmetä. Tämä huomio todentaa sen edellä käsitellyn ongelman, että työ sopimussuhdesäytäly ei tunne virkavastuun perusteen muodostavia säännöksiä

tehtävämäärittelyistä eivätkä työnjohdolliset käytänteet tunnista virkavastuun perusteen edellyttäviä määräyksiä. Ei voida ulottaa sääntelyssä vastuuta työsopimussuhteeseen, jossa ei ole rakenteita perustaa ja kantaa tuota vastuuta.

Selvityksen sivulla 195 käsitellään Ruotsin sääntelymallia, jossa vain vakavammat teot ovat rangaistusvastuun piirissä. Jos työsopimussuhteisten virkavelvoitteen rikkomisen rangaistavuuden alan henkilöpiiriä tai säännösten soveltamisalaa ylipäättään laajennettaisiin, mihin ei ole aihetta ryhtyä, työsopimussuhteessa työntekijöiden huolimattomuuksien ei tule olla rikosoikeudellisesti rangaistavia. Tuottamukseen perustuvien virkarikossäännösten soveltamisen alaa ei tule laajentaa työsopimussuhteissa. Tähän on perusteluita työnantajien ja työntekijöiden oikeusturvassa ja samaa johtopäätöstä tukevat myös yhteiskunnalliset tarpeet.

Poliisi-, syyttäjä- ja oikeuslaitosten tutkittavien ja käsiteltävien rikosepäilyjen määrä kasvaisi hallitsemattomalla tavalla, jos työnantajien työntekijöilleen antamien yksittäisten työnjohdollisten määräysten huolellista noudattamista koskevia väitteitä ryhdyttäisiin käsittelemään rikosepäilyinä. Kyse olisi väitteistä, että työntekijä on huolimattomuuttaan jättänyt noudattamatta jotain työnantajan työjohtovallallaan antamaa ohjetta tai tehtävää. Vähäisten tekojen rajautuminen rangaistavien tekojen ulkopuolelle ei olisi esteenä esitutkintaviranomaisten työmäärän lisääntymiselle, koska myös epäillyn teon vähäisyysperuste tulee tutkittavaksi esitutkinnassa, syyteharkinnassa ja viimeksi oikeudenkäynnissä.

Er bedömning om förslagen i utredningen?

Svaran

-

Muita huomioita

Vastaus

-

Övriga synpunkter

Svaran

-

Pehkonen Jarkko
Tehy ry